

Καί νυν δὲ ἀφ' οὗτου μήτηρ καὶ οἰκοδόποινα κατέστης
Διαπρέπεις καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις θεαρέστοις (α)
Ὡστε ἤδη που τὸν ζῆλον

Ἐάν μήπω καὶ τὸν φθόνον ἐξυπνεῖς τῶν ὁμοφύλων.

Χαίρει ἔξεις ἐν ἡμέρᾳ εὐλογίας τὸν μισθόν σου,
Ἄλλ' ἀνδρίζου, ἀγωνίζου τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν σου.
Κάσμι δὲ τῶν σοφῶν σου ἀνυσισργῶν δακτύλων
Τῇ πατρίδι ἡμῶν πέπλον καλλιδακτύλου, ποικίλου,
Ἡ σμικρὰ δὲ νῆσος αὕτη, ἔπου σ' ἔρριψεν ἡ μάτρη,
Κατὰ Βύρων, ἃς ἐκρήξῃ διὰ σοῦ πυρὸς κρατῆρα
Καί τις ἴσως τὴν λαμπάδα
Ἐξ αὐτοῦ ποτὲ ἀνάψας θαλάσσης τὴν Ἑλλάδα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ.

(Ἐκ τῆς Ἀγγλ. ἐφημ. ὁ Χρόνος 4 & Ἰανουαρ. 1863.)

— 000 —

Κάτοικός τις ἐν Ρώμῃ γράφει τὰ ἑξῆς περὶ τῶν
οἰκικῶν ἐθίμων τοῦ Πάπα·

« Ἡ Αὐτοῦ Ἀγιότης ἐξεγείρεται τῆς κλίνης περὶ
τὴν 6 ὥραν.

Τὴν 7 τελεῖ τὴν Λειτουργίαν ἐν τινι παρακει-
μένῳ τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ δωματίῳ. Πάντες σχεδὸν οἱ
Καρδινάλιοι καὶ οἱ Ρωμαῖοι Ἐπίσκοποι φυλάττουσι
τὸ ἔθος τοῦτο. Ὅταν Κληρικός τις ἐν Ρώμῃ ἐνοικι-
άζῃ παρσκευασμένα δωμάτια, φέρει μεθ' ἑαυτοῦ μι-
κρὸν εὐκόμιστον θυσιαστήριον, καὶ τελεῖ τὴν Λει-
τουργίαν κατ' οἶκον· πολλάκις δὲ συμβαίνει, ὅταν
ξένος τις ἐνοικιάζῃ δωμάτια, πρότερον ὑπὸ Κληρικοῦ
κατοικοῦμενα, νὰ εὕρῃσκη λείψανά τινα τῶν θυσια-
στηρίων τούτων. Ὁ Πάπας ὑπηρετεῖται ὑπὸ ἐνὸς θα-
λαμηπόλου καὶ ἐνὸς Κληρικοῦ, Πρεσβυτέρου ἢ Δια-
κόνου. Ὑπάρχουσι δὲ ἐν τῷ Οὐατικῶν δέκα περί-
που μυστικοὶ θαλαμηπόλοι, ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν ὑ-
πηρεσίαν τοῦ Πάπα ἕκαστος κατὰ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ·
προεξάρχουσι δὲ αὐτῶν οἱ Ἐπίσκοποι Στέλλα, Δε-Με-
ρόδης, Ταλδότης, καὶ Ρίκης, οἵτινες πάντοτε εὕρι-
σκονται παρὰ τῷ Πάπα. Οὗτοι συντροφεύουσιν αὐ-
τὸν, τέρπουσιν αὐτὸν καὶ γέλωτα παρέχουσιν, ὅπερ
οὐδόλως ἐστὶ δύσκολον· διότι ὁ Πίος Θ' ἐν τῷ ἰδιω-
τικῷ αὐτοῦ βίῳ παιδρὸς ἐστὶ καὶ εὐθυμος.

Τὴν 8 ἡ Ἀ. Ἀγ. λαμβάνει τὸν καφεὲ καὶ ἄλλα
τινα ποτὰ πρὸς ἀνάψυξιν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Στέλλας

α') Ἡ πρὸ ἑναυτοῦ σύστασις καὶ ἐπίδοσις τῆς ἐν Χάλκῃ
φιλοπτιώχου ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν, κατὰ μέγα μέρος
ὀφείλεται εἰς τὸν ἀκάματον καὶ ἀειφρονῶς χριστιανικὸν ζῆ-
λον τῆς μουσσοτραφοῦς φίλης μου, μέλους τῆς ἐκτελεστικῆς
ἐπιτροπῆς, καὶ γραμματέως τῆς ἀδελφότητος. (Ἰδὲ τὰ ὑπ'
αὐτῆς συνταχθέντα καὶ τύποις ἐκδοθέντα πρακτικά τῆς πρώ-
της γενικῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος ταύτης
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1862.)

μόνος παρὼν ἐν τῷ προγεύματι ἐκείνῳ, ἀνοίγει τὰς
κομισθείσας ἐπιστολάς, καὶ ἀναγινώσκει αὐτάς πρὸς
τὸν Πάπαν.

Τὴν 9, μετὰ τὸ τέλος τοῦ προγεύματος καὶ τὴν
τῶν ἐπιστολῶν ἀνάγνωσιν, ὁ Καρδινάλιος Ἀντωνέλλ-
λης παρίσταται τῷ Πάπα ἐκ τοῦ ὑπερώου κατερ-
χόμενος. Οὗτος πάντοτε πρῶτος καὶ ἰλαρὸς, πρὸς
φωνεῖ τῷ Πάπα—Ἄγιε Πάτερ—Ὁλβιε Πάτερ,—ἐγ-
κωμιάζει τὴν εὐφύιαν καὶ τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ γνώ-
σεις κ. τ. λ. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον πάντοτε λα-
λεῖ πρὸς ΠΙΟΝ Θ' ὁ Καρδινάλιος Ἀντωνέλλης, συμ-
βουλεύεται αὐτῷ περὶ πᾶσιν τῶν ὑποθέσεων, καὶ
εἶναι ὁ ταπεινότερος αὐτοῦ θεράπων. Ἡ πολιτικὴ
αὕτη συνέντευξις καὶ ἐργασία τοῦ εὐρυκρείονος Πον-
τίφικος μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ αὐτοῦ διαρκεῖ μίαν καὶ
ἡμίσειαν, ἢ δύο ὥρας.

Περὶ τὴν 10 καὶ ἡμίσειαν, ἢ τὴν 11, ἄρχεται ἡ
ἀκρόασις. Ὁ Πάπας λευχειμανὼν κάθηται ἐπὶ μεγά-
λου θρονίου, τράπεζα δὲ πρόκειται αὐτοῦ. Ἐκεῖθεν
ἀποτείνει λέξεις τινὰς πρὸς ἕκαστον τῶν παρόντων
κατὰ τὴν μητρικὴν αὐτοῦ γλῶσσαν,—Γαλλιστί, Ἰ-
ταλιστί, ἢ Ἰσπανιστί. Ἐάν ὅμως πρέπει νὰ λαλήσῃ
Ἀγγλιστί ἢ Γερμανιστί, ἀνάγκη διερμηνέως. Ἐνίοτε,
τῆς ἀκροάσεως διαρκούσης, ὑπογράφει αἰτήσεις χα-
ρίτων αἵτινες ἐγένοντο πρὸς αὐτὸν ἐγγράφως. Εὐχα-
ρίστως δὲ ὑπογράφει τὰς αἰτήσεις ταύτας, σημειῶν
ὑπ' αὐτάς τὰς δε τὰς λέξεις « Fiat Pio Nono ».

Τὴν 2 μ. μ. ὁ Πάπας γεύεται· ἀπὸ δὲ τῆς 3 μέ-
χρι τῆς 4 ἀναπαύεται, ὡς πάντες ἐν Ρώμῃ ποιοῦσιν.
Οἷουδήποτε Καρδινάλιου τὴν οἰκίαν κρούσῃ τις κατ'
ἐκείνην τὴν ὥραν, θέλει ἀκούσῃ τὴν στερεότυπον ταύ-
την ἀπάντησιν « Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀναπαύεται ». Ὁ
Πάπας οὐδὲν πλέον ἢ ἑλαττον τῶν ἄλλων πράττει.

Τὴν 5 ἡ Ἀ. Ἀγ. ἐξέρχεται ἐφ' ἀμάξης, ὑπὸ σω-
ματοφυλάκων, θαλαμηπόλων καὶ ἐπισκόπων συνο-
δευομένη.

Τὴν 7 ὁ Πάπας δειπνᾷ, καὶ μετὰ τοῦτο κυβεῖται
ἐν τῷ σφαιριστηρίῳ.

Τὴν 10 ὅλα τὰ φῶτα σβέννυνται ἐν τῷ Οὐατικῶν. »

ΜΥΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΙΚΟΙ. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπι-
σκευαζομένης καὶ ἐπεκτεινομένης τῆς κεντρικῆς τῶν
Παρισίων ἀγορᾶς, ἥτις κατήντησε νὰ ἔχῃ ἑκτασιν πό-
λεως, μυριάδες ποντικῶν ἐξώρμησαν ἀπὸ τῶν ὑπο-
γαίων συρίγγων τοῦ κρεουργείου τῶν Ἀθῶων (des
Innocens) καὶ ἐπλημμύρησαν εἰς ὅλην τὴν συνοι-
κίαν, ἐν ᾧ καταρρίφθησαν ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ κρήνη τοῦ
παλαιοῦ γάλλου ἀρχιτέκτονος Ἰωάννου Goujon μετ-
ετίθετο ὀλίγα βήματα ἀπωτέρω, καὶ ἀνηγείρετο ἐκεῖ
ἐντὸς λαμπροῦ κηπαρίου.

Διασπαρέντες οὕτω εἰς διαφόρους οἰκίας καὶ εἰς
πολλὰ ἄλλα ἄστυα, διεφθάρησαν μετ' οὗ πολὺ οἱ μὲν
διὰ παγίδων οἱ δὲ διὰ δηλητηρίου, πολλοὶ δὲ καὶ

ὑπὸ λιμοῦ. Ἀλλ' ἔμενον ὀλίγοι καὶ οἱ ὀλίγοι ἤρουν πρὸς νέαν πολλαπλασίαν τοῦ γένους, διότι γνωστὴ εἶναι ἡ γονιμότης τῶν ζώων τούτων. Ἐπληθύνθησαν λοιπὸν πάλιν οἱ ποντικοί, καὶ ἀνευρόντες τοὺς βαυτέρους ὑπογίους σύριγγας τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς, ἥς τὸν τόπον κατέχει νῦν τὸ κηπάριον, ἔφθασαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγορὰν καὶ ὑποσκάψαντες ὑπόνομον ἔφθασαν εἰς τὰς ὑπογίους ἀποθήκας τῆς νέας ἀγορᾶς.

Κατεπτοήθησαν οἱ ἀγορανόμοι ἰδόντες τὴν εἰσβολὴν τῆς ἀπειραρίθμου αὐτῆς ὑπογείου στρατιᾶς καὶ ἐκήρυξαν πόλεμον κατ' αὐτῶν· ἀλλὰ οἱ διάφοροι τρόποι οὗς μετεχειρίσθησαν πρὸς καταστροφὴν τῶν καταστρεπτικῶν ζώων ἔμειναν ἀνωφελεῖς, ἐνίοτε δὲ ἐγένοντο καὶ βλάβης πρόξενοι· διότι τεμάχια ἄρτου δηλητηριασθέντα, ἀναμιχθέντα κατὰ λάθος πρὸς τὰ ἀπερριμμένα τῶν λαχάνων καὶ ὀσπρίων, ἐδόθησαν εἰς τὰ ζῶα. Ὅθεν ἐπενοήθη ὁ ἐξῆς περίεργος καταστροφῆς τρόπος· τεμάχια ἄρτου ἡλειμμένα διὰ μέλιτος ἀναμεμιγμένου πρὸς μεθυστικὴν ὕλην, διετάχθησαν καθ' ὅλον τὸ μήκος τῶν κιγκλίδων, τὰς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσιν οἱ ποντικοί· καὶ ὅτε ὑπὸ τῆς ὀσμῆς δελεαζόμενοι συντρέχουσι καὶ ὀσφραίνονται, μεθύσκονται καὶ δὲν δύνανται πλέον εἰμὴ δυσχερέστατα νὰ διαφύγῳσι τοὺς θανατηφόρους ἐδόντας μικρῶν σκύλλων, ὀρμώντων ἐπ' αὐτοὺς μετὰ ζήλου, καὶ διαφθειρόντων τοὺς ποντικούς καθ' ἑκατοστῆς ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 4, 1863.

—οοο—

Μετὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐκλογῶν, ἡ Συνέλευσις ἐπεδόθη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς· δύο δὲ ζητήματα ἐγένοντο πρὸ πάντων ἐνδόσιμον ἐπιστημονικωτέρας καὶ θερμωτέρας πάλης· τὸ περὶ προέδρου τῆς Συνελεύσεως καὶ τὸ περὶ ψηφοφορίας.

Αἱ περὶ προέδρου γνώμαι ἦσαν κυρίως τρεῖς· οἱ μὲν ἤξιον ἓνα καὶ διαρκῆ, οἱ δὲ πολλοὺς, καὶ ἄλλοι ἓνα καὶ πρόσκαιρον. Οἱ συνηγορήσαντες ὑπὲρ ἐκάστης τῶν γνώμων τούτων ὑπεστήριξαν αὐτάς διὰ λόγων οὐχὶ πάντοτε ἀνισχύρων. Ἐπὶ τέλους δὲ ὑπερίσχυεν ἡ τελευταία, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκλέγωνται κατὰ μῆνα εἰς πρόεδρος, τέσσαρες ἀντιπρόεδροι καὶ τέσσαρες γραμματεῖς.

Μετὰ ταῦτα ἐπῆλθε τὸ ἄλλο ζήτημα, τὸ τῆς ψηφοφορίας· καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ πράγματα ἐγένετο δεκτὴ ἡ φανερά, ὡς πρὸς δὲ τὰ πρόσωπα, ἡ συντάξασα τὸν κανονισμόν ἐπιτροπὴ προέτεινε τὴν μυστικὴν. Ἀλλ' ἡ Συνέλευσις ἐδιχάσθη εἰς δύο μεγάλα καὶ

ισοδύναμα στρατόπεδα· τὸ μὲν ὑπεστήριζε τὴν φανεράν, κυριώτατον λόγον προτείνον τὴν δι' αὐτῆς μόρφωσιν ἐδραίων καὶ ἀνυποκρίτων χαρακτήρων, τὸ δὲ τὴν μυστικὴν, φοβούμενον ἰδίως πείσιν παρὰ τῶν ἰσχυροτέρων. Ἄξιον δὲ σημειώσεως ὅτι οἱ πρῶτοι, τυραννικὴν ἐκάλεσαν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν καὶ χάριν τυραννίας γενομένην δεκτὴν ἐπὶ βασιλείῳ Ὀθωνος, ἐνῶ τὰ πρακτικὰ τῶν βουλευτικῶν σωμάτων μαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ μὲν ἐξουσία ἐπέμενε ζητοῦσα τὴν φανεράν, οἱ δὲ ἀντίπαλοι αὐτῆς, οἱ φιλελεύθεροι, ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς μυστικῆς. Μετὰ διεξοδικὰς ἀγορεύσεις ἐκρίθη τέλος πάντων ἡ μάχη ὑπὲρ τῶν τεταγμένων ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀλλὰ δι' ὀλίγων πλειόνων ψήφων.

Κατὰ τὰ δύο ταῦτα ζητήματα ἐφάνη ὅτι ἡ Συνέλευσις διαίρεται εἰς δύο σχεδὸν ἰσάριθμα, ὡς εἵπομεν, στρατόπεδα· ἀλλὰ θὰ ἐγκριτερήτωσι μέχρι τέλους οἱ εἰς αὐτὰ ταχθέντες; θὰ πειθαρχήσωσιν; Ἄς εὐχηθῶμεν μὴ ῥηθῇ ποτε καὶ διὰ τὴν Συνέλευσιν ὅ,τι εἶπεν ὁ Ἐπαμεινώνδης ἰδὼν μέγα καὶ ὠραῖον στρατόπεδον ἄνευ στρατηγοῦ· « ἤλικον θηρίον καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει! »

Πρόεδρον αὐτῆς ἐξελέξατο ἡ Συνέλευσις ἓνα τῶν πληρεξουσίων τοῦ Μεσολογγίου, τὸν Κ. Βάλβην, δις ὑπάρξαντα ὑπουργὸν ἐπὶ Ὀθωνος, ἀντιπροέδρους δὲ τοὺς ΚΚ. Μωραΐτινην, πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, Λόντον, ὑπουργὸν ἐπὶ βασιλείας, Διομ. Κυριακοῦ, καθηγητὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Κεχαγιᾶν, ἓνα τῶν ὑποδιευθυντῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ γραμματεῖς τοὺς ΚΚ. Μακρῆν, Ζώτον, Βρατσάνον καὶ Κανακάρην. Πρὸς δὲ τὸν προσωρινὸν πρόεδρον, τὸν Κ.Δ. Κριζῆν, ἐντιμον καὶ ἀρχαῖον ἀγωνιστὴν, ἀξιοπρεπῶς διευθύναντα τὴν Συνέλευσιν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, διηρμήνευσεν εὐχαριστίας.

Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις κατέθετο ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως τὴν ἐξουσίαν ὑποβαλοῦσα ἐκθέσεις τῶν πρακτικῶν αὐτῆς· ἀπεφασίσθη δὲ αὐτὴ μὲν νὰ ἐξακολουθήσῃ διοικοῦσα, ἡ δὲ Συνέλευσις νὰ συζητήσῃ καὶ ψηφίσῃ τὸ εἶδος τῆς νέας κυβερνήσεως.

Ἡ Συνέλευσις καθήρξε τὴν βασιλείαν τοῦ Ὀθωνος, τὴν ἀντιβασιλείαν τῆς Ἀμαλίας καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου δικαιώματα τῆς δυναστείας αὐτῶν.

Γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ὑπὲρ ἡγεμόνος ψήφων, ἀπεδείχθη βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ὁ ἡγεμονόπαις Ἀλφρέδος τῆς Ἀγγλίας διὰ ψήφων 230,046· ἐδόθησαν δὲ ψῆφοι καὶ εἰς τινες ἄλλους. Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων ἦσαν 242,202.

Ἀναγορευθέντος λοιπὸν τοῦ Ἀλφρέδου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ἐφάλη ἐν τῷ